

**Розділ 5. Психофізіологічні чинники
забезпечення
особистої безпеки**

Праця поліцейського - це постійний контакт із людьми, а отже:

**підвищена
відповідальність**

**дефіцит часу та уваги для прийняття
рішення**

**нервово-емоційне
напруження**

**Особливості трудового процесу осіб
рядового та начальницького складу НПУ :**

*Підвищені вимоги до особистості
працівника*

Особливий порядок професійного відбору

Принесення присяги

Єдиний формений одяг

**Особливості трудового процесу осіб
рядового та начальницького складу НПУ:
(продовження)**

*Відмінний від інших службовців
правовий статус*

Обмеження, пов'язані зі службою

Захист з боку держави

Суворі ієрархія

Стрес - це стан психічної напруженості, викликаний небезпеками, що виникають у людини під час вирішення важливої для неї задачі.

Дистрес – це стрес, який перевищує критичний рівень, викликає порушення механізмів саморегуляції та погіршення результатів діяльності аж до її зриву.

Негативно діючі стресори:

- інтенсивність праці

- зростання потоку інформації, яку необхідно
опрацьовувати

- дефіцит часу

- відповідальність за прийняття рішень

- різні зовнішні впливи

- монотонність праці

- порушення стереотипної системи праці (поломки
техніки) тощо

Екстремальні ситуації – складне узгодження умов службової діяльності, яке має об'єктивно наявні обставини, що сприймаються та оцінюються як небезпечні для здоров'я та життя як іншої особи, так і самого працівника поліції

Перший тип -
максимальне
напруження сил й
мобілізація внутрішніх
резервів

Другий тип - недолік
чи однорідність
інформації, низька
рухова активність

ФАКТОРИ,
ВІД ЯКИХ
залежать
ступінь
реагування на
стрес:

- індивідуальний досвід минулих небезпек;

- рівень освіти;

- професійні навички;

- особиста самооцінка

- раціонально-філософський підхід до життя;

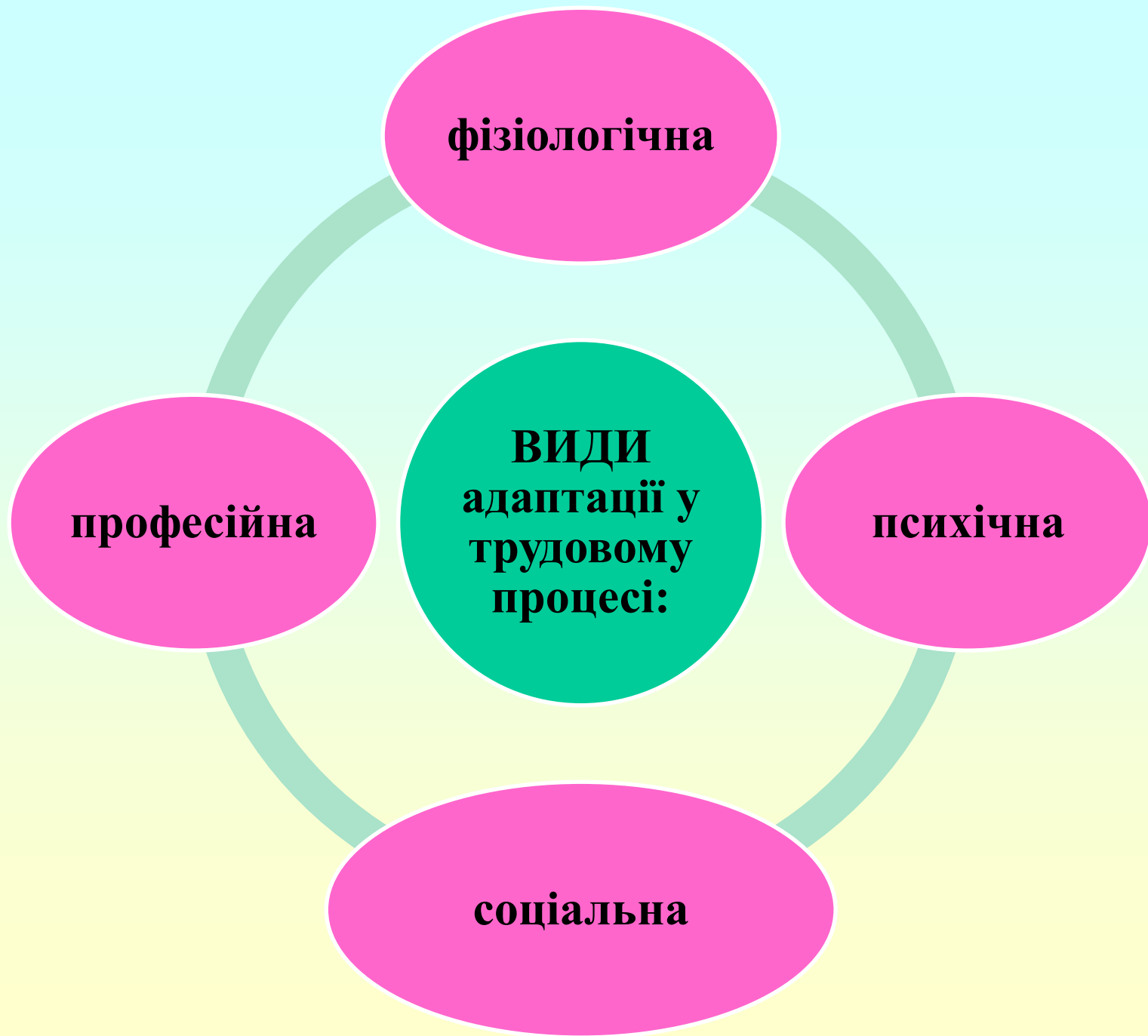
- вік, рівень фізичної підготовки;

- витривалість організму

Наслідки дії стресових факторів, пов'язаних із службово-трудовою діяльністю працівників НПУ:

**зниження рівня безпеки
осіб рядового і
начальницького складу**

виникнення їх професійної деформації

Фізіологічна адаптація —

**це сукупність фізіологічних
реакцій, які є в основі
пристосування організму до змін
умов виробничого середовища.**

Психічна адаптація -

процес встановлення
оптимальної відповідності
особистості до оточуючого
середовища в процесі діяльності

Соціальна адаптація -

це пристосування працюючої людини до системи відносин у трудовому колективі з його нормами, правилами, традиціями, ціннісними орієнтаціями

Професійна адаптація -

це адаптація до трудової діяльності з усіма її складовими: адаптація до робочого місця, знарядь та засобів праці, об'єктів та предметів праці, особливостей технологічного процесу, часових параметрів роботи тощо.

Моббінг (цькування)

форма
психологічного
насилля у вигляді
тероризування
працівника в колективі, як правило, з
метою його подальшого звільнення

УМОВИ МОББІНГУ У СЛУЖБОВОМУ КОЛЕКТИВІ

- наявні родинні або інтимні зв'язки;
- працюють люди зрілого віку - втрата свого місця;
 - дублюються посади, розмежування відповідальності та службових обов'язків;
- поблажливе ставлення керівництва до інтриг і пліток;
- нерівномірно розподілена робота (одні працюють, в інших – вічна обідня перерва);
 - відсутні можливості кар'єрного зростання;
- керівник підрозділу слабкий або некомпетентний - простіше впливати на працівників (які у стані постійного суперництва і чвар)

«Здорові» конфлікти	Цькування
Чіткі ролі та завдання	Невизначеність ролей
Відносини співпраці	Відсутність співпраці
Спільні цілі	Брак передбачливості
Чіткі міжособистісні відносини	Неоднозначні міжособистісні відносини
Здорова організація	Організаційні вади
Випадкові сутички і конфронтація	Довготривалі та систематичні неетичні дії
Випадкові сутички і конфронтація	Довготривалі та систематичні неетичні дії
Відкритий конфлікт та дискусія	Таємні дії та заперечення конфлікту
Відверте спілкування	Непряме та уникливе спілкування

Монотонність роботи -

одноманітна
і бідна на враження
діяльність
з високою
повторюваністю
трудових операцій за одиницю часу

Монотонія –

неспецифічний стан,
зумовлений негативними
змінами в спрямованості
особистості, який
супроводжується
переживанням одноманітності,
що виражається у формі апатії і нудьги з
наступним зниженням психофізіологічної і
трудової активності

